

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

Číslo: 34

25. srpna 2019

Cena: 8 Kč

Za krajany do srbského Banátu

Banát je oblastí v jihovýchodní Evropě. Území po porážce Turků v 1. pol. 18. století připadlo rakouskému soustátí. Marie Terezie dala pokyn k osidlování, a tak na toto území přicházeli nejprve Němci, Maďaři a později také Češi, kteří zde hledali práci a půdu k obživě. Byli Srby váženi pro pracovitost, smysl pro pořádek a také proto, že přinesli do krajiny mnoho nového, což se projevilo v obdělávání půdy, v pěstování zemědělských plodin, v řemeslném umu, zakládáním pivovarů aj. Po skončení 1. světové války v r. 1918 byla založena Banátská republika, která byla tolerována Maďarskem, ale po krátkém čase bylo území Banátu rozděleno mezi Království Srbů, Chorvatů a Slovinců a Rumunsko. Toto rozdělení trvá dodnes. Centrem Jihobanátského okresu srbské autonomní oblasti Vojvodina je město Bela Crkva (Bílý Kostel) s 10 000 obyvateli.

Ve čtvrtek 11. 7. jsem spolu s pěti ostravskými zpěváky vyjel na cestu do Banátu minibusem; doplnili jsme takto řady pěveckého sboru Camera Chabra z Prahy. Setkání s krajany organizovala členka sboru, ředitelka potravinové banky Praha a ředitelka krajských festivalů v Praze paní Věra Doušová. Po celodenním putování jsme dorazili do Bele Crkve a ubytovali jsme se v penzionu poblíž velkých jezer, která nabízejí příjemnou relaxaci, čehož jsme náležitě využili.

Město Bela Crkva překvapuje čilým ruchem, rázovitými přízemními domy, které se odlišují zdobnou fasádou. Třikrát týdně se koná v centru velký trh, který je pastvou pro oči – část je bleším tržištěm, velká část nabízí zemědělské produkty – květiny, ovoce, zeleninu,

sýry, ale i ryby z místních jezer. Pod vedením sbormistra Zdeňka Foita jsme se pilně připravovali na naše koncertní vystoupení pro krajany, s nimiž jsme se sešli v sobotu u oběda – v sídle jejich spolku České besedy. Naši krajané jsou pohostinní a velmi rádi zpívají. A tak jsme si s nimi zazpívali mnoho písní – k jejich nejoblíbenějším patří Hašlerova Ta naše písnička česká, Ach, synku, Teče voda, teče a Tancuj, tancuj. Nejdůležitějším dnem našeho zájezdu byla neděle, kdy jsme pro krajany zpívali na třech místech. Nejdříve dopoledne v Bele Crkvi v katolickém kostele sv. Anny. Ve velkém barokním chrámu s bílou fasádou nás přivítali osmdesátiletí manželé Mokráčkoví. Paní se stará o úklid a květinovou výzdobu, její

manžel doprovází bohoslužbu na klávesy (slovy F. Halase ...i na varhánky hra je hra, sebehůř vrzaná). Tito milí lidé jsou pilně místní farností. Paní nám sice sdělila, že v místě je málo věřících, ale chrám se před bohoslužbou do poloviny zaplnil, nechyběly ani rodiny s dětmi. V 10 hodin začala mše, již sloužil starý kněz, jazykem bohoslužby byla jak čeština, tak srbština. Velkým překvapením pro nás byl Otčenáš, který byl vysloven ve čtyřech jazycích – srbsky, česky, německy a maďarsky, což ukazuje na mnohonárodnostní složení obyvatel města. Následoval náš hodinový koncert, po němž jsme jeli asi 12 km za město do vesnice Češko Selo (Česká Ves). Stoupali jsme do kopce k vesnici, spatřili jsme řadu domů zpustlých a opuštěných. Ve vesnici jsou dvě ulice: Jana Husa a Václava Havla – neboť náš prezident osobně v 90. letech tuto krajskou obec navštívil. Obec byla založena v r. 1837 a čítala cca 250 obyvatel, kteří obdělali okolní pole. Dnes má obec pouze 22 obyvatel české národnosti, kteří nás se svými příbuznými z přilehlých míst čekali na návsi před pěkným společenským domem, v němž se nachází i pamětní síň, a kostelem sv. Jana, kde jsme měli vystupovat. Jeden

z nejstarších mužů vesnice však kategoričtě pravil, že se nejdříve pomodlíme. Pravidl: „Víte, nemáme kněze, a tak každou neděli se sejdem, zazpíváme si, pomodlíme se, já

přečtu biblické texty pro neděli a svátek.“ Paní Doušová na to odpověděla, že v našem středu máme duchovního. A tak jsem po krátké *Dokončení na str. 3*

Výstup na vrchol

Společně s dětmi z olomoucké diecéze jsme vystoupali na Praděd, jako součást táborového programu s názvem „Výstup na vrchol“ křesťanského tábora Archa, který se konal 28. 7. – 3. 8. 2019 v Sobotíně. Prožili jsme týden biblických příběhů z hor Morija, Sinaj, Karmel a Golgota. Zažili jsme nová přátelství a hráli hry. Zpívali jsme Bohu chválu a radovali se z krásné přírody. Díky Bohu za to.

Tým vedoucích.

Letní duchovní obnovy v Novém Dvoře

Ve dnech 5. až 9. srpna proběhly již tradiční letní duchovní obnovy Plzeňské diecéze, tentokrát v duchovně velmi inspirativním prostředí trapistického opatství v Novém Dvoře. Obnov se zúčastnilo dvanact věřících ze tří diecézí. Zájem byl vyšší, ale kapacita domu pro poutníky má svoje limity. Obnovami provázal biskup Filip Štojdl, který ve svých přednáškách rozvíjel témata z knihy Cesta k lásce od známého autora Anthonyho de Mella a také citoval opata Samuela: „Počínaje Adamem nese každý pozemský otec svůj díl bídy a každý pozemský syn jej od něho přebírá. Dokud jsi nepřijal slabosti svého otce a mistra, nemůžeš si osobovat důstojnost syna a učeníka. Syny se nerodíme, syny se stáváme. Kdo se nedokázal stát synem, nikdy nemůže být otcem.“

Tento citát ukazuje, jak trnitá a úzká cesta vede ke zralosti a ke svobodnému a odpovědnému lidství. K nalezení této cesty potřebujeme ticho, naslouchání a otevřenost přítomnému okamžiku. Mezi trapistickými mnichy, dodržujícími silencium a dělící rovným dílem své dny a noci mezi modlitbu, studium, práci a spánek, jsme se dokázali Boží přítomnosti otevřít a sdílet se i mezi sebou. Duchovní obnovy nejsou dovolená, nýbrž cvičení, které posiluje, ale též bolí. K otevřenosti je potřeba odvahy, kterou hledající jednotlivec snáze nalezne ve společenství s dalšími hledajícími. Přicházely ale i hojivé okamžiky radosti,

vděčnosti a smíření, nebo alespoň pokorného přijetí naděje, že smíření není nemožné.

Liturgickou a zpovědní službu na duchovních obnovách měl na starosti farář Lukáš Bujna. Vedl ranní chválu a večerní bohoslužby. Největším požehnáním pro něho bylo, když mohl třikrát posloužit svátostí pokání a smíření a vložit ruce na hlavy svých zraně-

ných bližních, toužících po odpuštění. V jednom z kázání br. Lukáš uvedl: „Jsme Bohem zváni, abychom odpuštění, smíření a uzdravení přijali, a také se jimi navzájem obdarovali ve společenství. Máme od Krista svobodu sdílet: Miluji tě. Odpusť mi. Odpouštím ti. Přeji ti pokoj a dobro. Nebo třeba i říci: Dávám ti volnost. Jdi svou vlastní cestou, nechci tě k sobě poutat a nechci být k tobě poután. Chci být sám sebou a chci, abys takový byl i ty, ať se v Božím království setkáme jako zralí a svobodní lidé!“

LB

Kralupské memento

V reality show brutality 20. století nad kralupským hřbitovem místo havranů krouží drony. Slepě se Nobelistovi vysmívají ve vzpomínce na bombardování. Za náhrobkem spí ztracené oči v básnickové fikci, že dívka žije. Poezie se mlčky navrácí na safari generační paměti v odvčké hře lásky a smrti.

Faktor XY

Prostor se smršťuje, vysněný svět stává se manažerem smrti, chystá se jiné převzetí epochy, antikoncepce plošně nefunguje, populace lidská roste k jateční, z nůžek mezi bohatstvím a bídou mohou se stát nože gilotiny, kdo tohle poznání civilizace odčiní?

Cestou v tekuté době

Být ve střehu, mít den s lákavými bonifikacemi. Neváhej a využij slev, množství produktů omezené. Nepropásni nejlákavější nabídky roku, do uší buší marketingoví manipulátoři. Blackout myslí trvá dlouho, chceš někam pryč. „Kam to bude?“ ptá se šofér hybridního taxíku Uber, „jsem si vlastním šéfem a mohu řídit, kdy se hodí, platby mi chodí každý týden.“ Odpovím mu: „Jsem hostující profesor poezie, odvezte mne domů.“ Moudrost těla udržuje stabilitu nutnou k životu.

Z knihy *Srdce v mrakodrapu*: Bohumil Ždichynec

Autorské čtení v Praze-Karlíně

Pražský klub spisovatelů, Dialog na cestě a NO ČČSH Praha 8 - Karlín vás srdečně zvou v úterý 17. září v 18 hodin na **AUTORSKÉ ČTENÍ Bohumila Ždichynce**, který vám společně s Olgou Nytrovou přiblíží svoji sbírku básní „Srdce v mrakodrapu“. Následovat bude rozprava k tématu. Zasedací místnost NO ČČSH, Vítkova 13, Praha 8 - Karlín. **ON**

Z kazatelského plánu**11. neděle po svatém Duchu**

Jak dobré je vzdávat Hospodinu chválu, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmů, hlásat zrána tvoje milosrdenství a v noci tvou věrnost. (Žalm 92,2-3)

První čtení: Izajáš 58,9b-14

Tužby pro dobu po Duchu svatém (IV):

2. Abychom v boji s pokušením a hříchem u Pána církve pomoc hledali a nalézali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom byli uzdraveni z duchovní slepoty a moci Boží se otevřeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Panovníku Hospodine, ve své milosti ustavičně ochraňuj svou církev, odvracej od nás všecko škodlivé a přiváděj nás ke všemu, co je spasitelné a tobě milé! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Židům 12,18-29

Evangelium: Lukáš 13,10-17

Verše k obětování: Žalm 46,8-9

Verše k požehnání (varianta I): Marek 2,27-28
(varianta II): Jan 14,6

Modlitba k požehnání:

Panovníku Hospodine, zjev na nás uzdravující moc své lásky a ved' nás, abychom posvěceni tvým slovem a svátostmi tobě sloužili ve všem, co děláme! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 85, 62, 88, 89, 111, 149, 197

Ortenův

Dovolte mi dnes malé ohlédnutí za básníkem, kterého jistě mnozí, a nejen poetové, vzpomenu 30. srpna, kdy se roku 1919 v Kutné Hoře narodil, aby ze světa tragicky odešel 1. září 1941 ve věku 22 let.

A proto u třebíčské synagogy vzpomínám v modlitbě protkané do jarmulky vzpomínek – Já nejsem ještě prach, ale vím, že pověťím už víří smrt a proto se nechám bičovat i hladit tvými verši a proti času utíkám v touze zahlédnout, jak dobrovolně odchází ze zahrady. Z dlani života ses napil jedu a s hvězdou šesticípou na kabátě vkročil do silnice, abys' pod vozem krále Heroda dodýchal ten svinský skrojek bytí; na pražské ulici bychom se stejně nepotkali, narodil jsem se příliš, příliš pozdě; našťestí pro mne už doba nezabijela, jen nenápadně zevnitř sála krev, ale zvenčí nechala žít a dýchat a snít, a pod popelem dřímala lež, převlékala se za pravdu a popelu kdekdo vzdával hold jak živému plameni, i já hleděl na ten dráp v popelavém závoji, s jediným přáním, aby nedrásal a nepálil a neotloukal lidi do píšťalek, do falešných melodií a NA PLNÝ HLAS, jak ti rozumím, duše umučená, básníku žlutavých hvězd.

Jsou odpuštěna slova nepřátel, která berou víru a vracejí život, v básni NENAPSANÉ, pročpak ji lidi nečtou, proč nesténají bolesti nad verši, když v takovém nečase tak těžkou cestou jdeš a raději oně-

Zdroj obrázku: wikipedia

miš, než bys vyslovil soud a dal jedinou MALOU ODPOVĚĎ VELKÉMU PROČ pro slávu ubohých, pro lásku k zemřelým, pro kočky, pro kosy, pro samotu snů -

a taky pro mne, Jiří Orten, i já toužím žít.

Třeba se najde srdce dívčí, které udiveno mým podivným slohem, otevře knihu básní a nechá se probudit POETIKOU a odhalí pod snítkou verše tvé uschlé slzy, co stačily dozrát v jablka sladká a šťavnatá, mezi nebem a zemí, kořeny přibité v bolesti, tak, přesně tak roste strom štěstí i neštěstí i člověk v TĚLE ŽEN a BLÁZINEC páření lásce podoben, to píše básník, i vám, KARIN, ano, vám, a stále neví, zda jste ještě živa, protože na zem kles, když předtím se krví smál a krví plakal a proto neskončí nikdy ten nebezpečný věk, dokud nepochopíte, že váš básník veršem neumírá.

Odešel ale do OČISTNÉ hodiny. Povstaňte, pozůstalí. A pojedte a bijte a tlučte a bolesti se učte, vy, kteří nezapomínáte oběti básníků, co vzdali se jména a svobody a dechu a zalknuti špínou padli; hrob se však nezavřel, a básni zbývá, ČEMU SE ale BÁSEŇ ŘÍKÁ, v ústraní do hrsti vzlyknout a mít rád, blahoslavený Jiří Orten, také dnes na tebe vzpomínáme – jbarecha Adonaj – sbohem a – le hitraot – na shledanou, laskavý básníku.

Jan Schwarz
– NO Bratislava

Nad Písmem**Nevíme dne ani hodiny (memento mori) L 12,13-21**

Milé sestry a milí bratři, přiznávám se veřejně – ještě před několika lety jsem byl veliké trdlo. Bylo mi něco přes dvacet let. Měl jsem ženu, dvě malé děti, bydleli jsme v bytě, kde byl vysoký pronájem. Ze všech sil jsem se snažil, aby se moje rodina měla dobře, aby nepocítila, že manželka je na mateřské „dovolené“. Pracoval jsem v nemocnici jako zdravotní bratr, kde jsem sloužil dvanáctihodinové služby – denní, noční, vikendy, svátky. Abych vydělal něco navíc (plat zdravotních sester byl tehdy dost nízký), tak jsem si ještě přivydělával v terénní domácí péči. V té době jsem také zároveň začal sloužit jako kazatel na půl úvazku. V praxi to vypadalo tak, že když už jsem někdy spal, nebylo to víc než čtyři a půl hodiny. Asi si umíte představit, že takové tempo se nedá dlouho vydržet.

Jednou jsem jel z noční služby a usnul jsem za volantem. PRÁSK! Rána jak hrom – narazil jsem čelně do stromu. Naštěstí v neveliké rychlosti, ale i tak to byla rána jak z děla. Hlavou jsem rozbil přední sklo a vykloubil jsem si prostředníček, jak mi ruka prolétla vnitřkem volantu. Věřím, že jedině ZÁZRÁKEM se mi nic vážného nestalo. Zmatený a otřesený jsem vystoupil z vraku auta, oťel si krev z čela a došel domů, lehl si a usnul. Probudili mě až příbuzní, protože kdosi našel auto nabourané do stromu a rozběhla se pátrací akce.

Když jsem se poté zotavoval z havárie, hodně mi pomáhala četba Bible. Pasáže, které jsem dobře znal, ke mně najednou začaly promlouvat zcela jinak, nově. Tak tomu bylo i u textu, který je podle našeho kazatelského plánu určen na

dnešní neděli. Já jsem toho muže, který shromažďoval majetek, vždy považoval za strašného hamouna, který stále jen slyší a slyší. Po mé zkušenosti jsem ho ale viděl trochu jinak. Třeba to nebyl tak špatný chlap. Třeba jen chtěl, aby se jeho rodina měla dobře. Třeba se jen snažil být dobrým manželem a tátou. Třeba jen chtěl zajistit a zabezpečit své blízké. Obzvlášť tehdy, když neexistoval žádný rozvinutý záchytný sociální systém státu, to mohla být důležitá hodnota. Tento muž se však najednou, uprostřed své aktivní práce, od Boha dozvídá hrozivou zprávu: „Blázne! Ještě této noci si vyžádají tvou duši“. Neboli – ještě dnes v noci zemřeš!

Přátelé, jak bychom se asi cítili, kdybychom se na vrcholu svých sil, během aktivního pracovního tempa dozvěděli, že nám zbývá už jenom nějakých pár hodin života? Asi by to byl šok. Možná bychom to chvíli popírali, možná bychom se z toho zhroutili. Dnešní biblický text nás však nechce strašit a nemá v našich životech vyvolávat úzkosti.

Naopak. Má nám pomoci, abychom si uvědomili, co je v životě důležité, abychom si srovnali hodnoty a také abychom žili s vědomím, že život je dar a můžeme o něj kdykoliv přijít. Když toto všechno pochopíme, tak se pak na svět budeme dívat jinak. Starosti, které nám dnes

připadají veliké, se najednou začnou tvářit jako malicherné. Už nebude důležité, jestli jezdíme v novém BMW, nebo ve staré škodovce. Bude jedno, jestli máme nejnovější iphone, nebo starou čudlíkovou Nokii. Zjistíme, že krásná dovolená se dá prožít i v Čechách a nebudeme se hroutit z toho, že letos to k moři nevyjde...

Tehdy, po mé autonehodě, jsem si všechny tyto věci uvědomil a nakonec se mi velmi ulevilo. Život získal nový rozměr a novou hloubku. Občas je dobré padnout na dno a mít možnost se zastavit a zamyslet. Kdysi jsem se bál, že když se zastavím já, tak se zastaví i celý svět. Že beze mě to nepůjde. A najednou jsem zjistil, že ležím na posteli jako lazar, a ono to jde. Slunce vychází i zapadá, dny se střídají, týdny i měsíce nerušeně plynou dál.

Moji milí, nevíme, jak to tehdy s tím boháčem dopadlo. Nevíme, jestli v noci skutečně zemřel, nebo jestli ho ta slova zastavila, něco zásadního se v jeho mysli změnilo a on dostal novou šanci. Každopádně díky jeho příběhu se nad celým tímto velikým životním tématem můžeme zamýšlet a smíme se poučit, dokud je ještě čas. A já osobně si uvědomuji, že každý hned nemusí narazit autem do stromu, aby se mu rozsvítilo. Ale i za tuto zkušenost nakonec Bohu díky!

Aleš Toman

Nebeský Otče, dnešní doba na nás klade veliké nároky. Pracujeme, abychom se měli dobře, ale často nám to nestačí, jsme nespokojeni a chceme víc a víc. Prosíme, dej ať pochopíme, že život není o shromažďování materiálních statků. Ved' nás k opravdové hloubce našeho bytí - k dobrým vztahům s tebou, s našimi blízkými, i se sebou samotnými. Amen.

Žižkovy stopy na jihu

Ačkoliv postoje střídajících se politických režimů k historické etapě husitství se radikálně odlišovaly, nic to nemění na skutečnosti, že to byla jedna z nejvýznamnějších etap našich dějin. Podle jihočeského spisovatele Jana Bauera, v jehož obsažném díle je této revoluční době věnováno hodně prostoru, byly husitství a prosazované náboženské reformy pro české země nejsilnějším zviditelněním v rámci Evropy. A to navzdory určité rozporuplnosti zmiňovaného, děním překypujícího údobí.

Ani neznámější postava husitské doby – vojevůdce Jan Žižka – nezůstala ušetřena kolotoče střídající se přízně a nepřízně, ústně i písemně předávanými legendami zkreslovaných údajů kolem jeho osoby. Nicméně ve hře zůstává i nezpochybnitelná řada doložených faktů a odborně vydedukovaných předpokladů, které mimo jiné předkládá i Muzeum Jana Žižky v Trocnově, spadající pod Jihočeské muzeum v Českých Budějovicích. Tato trvalá, v loňském roce přítažlivě rozšířená expozice je přístupná celoročně (v určitých obdobích po předchozí domluvě), včetně před čtyřmi roky vybudované zhruba čtyřkilometrové naučné stezky. Ta začíná na veřejném parkovišti, pokračuje kolem základů Žižkova dvorce, podél louky k mohyle, která lokalitě dominuje. Je to třináctimetrová socha husitského vojevůdce, vytvořená profesorem Josefem Malejovským. Dál stezka vede kolem údajného místa Žižkova narození, příjemným stínem lesa, podél starých rybníků a Mikšova dvorce, hrází Horního rybníka a končí opět na parkovišti. Vraťme se ale k místu Žižkova narození. Podle legendy se narodil za bouřky pod mohutným dubem u dvou trocnovských dvorců. Dnes už samozřejmě tento strom neexistuje, ale na jeho místě připomíná zmi-

ňovanou událost pamětní kámen. Sporné je ovšem datum Žižkova narození, oba prezentované údaje se totiž rozcházejí zhruba o pět let. Trocnov tehdy tvořily dva dvorce, z nichž jeden (nazývaný Mikšův) měl náležet Žižkovým strýcům a druhý jeho otci – zemanu Řehořovi z Trocnova a jeho manželce Johaně. Řehoř údajně získal dvorec i zeman-ský titul jako voják ve službách krále, stejně jako erb se znamením raka na paměť strategicky vedeného vítězství v tehdejších válečných bitvách. Erb s rakem používal pak i Jan Žižka. Podle záznamů zdědil Žižka otcův zemanský statek někdy v roce 1377 nebo 1378, ale záhy jej prodal a vstoupil do služeb královského dvora. Dvorce pak byly v době třicetileté války silně poničeny, zbourány a posléze zde byl postaven dvorec nový a větší část trocnovských pozemků zalesněna. Zbytky původních historických dvorců byly pak odkryty až ve 20. století. Zhruba v době prodeje statku se oženil s Kateřinou z Čeřejova u Trhových Svinů, po níž pak zdědil polnost a pravděpodobně i dvorec v Čeřejově, který později rovněž prodal. Ženatý byl dvakrát, pokřtěn se ženou jménem Kateřina, a dvakrát ovdověl. Z jednoho manželství se pak kolem roku 1390 narodila dcera Anna.

600. výročí počátku husitských válek

V letošním roce vzpomínáme 600. výročí počátku husitské revoluce, která začala první pražskou defenestrací 30. července 1419 a jejíž spád urychlil skon českého krále Václava IV. Průběh těchto dramatických dějinných momentů se podařilo hlouběji objasnit až v posledních letech.

Nový pohled na převratné události, zasazené do širších evropských souvislostí, přiblíží přednáška, která se uskuteční v rámci tradičního Setkání 3. věku v zasedací místnosti náboženské obce v Praze-Karlíně (Vítkova 13) v úterý 24. září 2019 od 15 hodin.

Pořádá Městská část Praha 8 ve spolupráci s NO a Literárně dramatickým klubem Dialog na cestě.

Markéta Hlasivcová

Přízvisko Žižka získal Jan z Trocnova díky poranění oka, které se odehrálo již v době jeho dětství. Žižka se tehdy říkalo lidem s poraněným zrakem. Nicméně dlouho se vedly spory o to, o které oko se jednalo. Ilustrátoři v průběhu staletí jej zobrazovali jednou s páskou přes levé, jindy přes pravé oko. Zpochybňována byla také autentičnost „čáslavského nálezu“ a posudku k němu vypracovanému. Zcela jednoznačně není zmapováno ani Žižkovo „lapkovské období“, včetně jeho jisté šlechtické podpory. Hovoří se o připojení Žižky, jeho bratra Jaroslava (Jaroše) a jejich pacholků k početnému bratrstvu Matěje Vůdce, nejspíše nájemné tlupě, tvořené vesměs nižším zemanstvem. Když Václav IV. udělil roku 1409 Janu Žižkovi z Trocnova milost, žádal o totéž i Rožmberky a město České Budějovice.

Zřejmě měl Žižka vlivného přímluv-

ce, nebo král tak ocenil Žižkovy vojenské a vůdčivé schopnosti. Za zcela bezvýhradná fakta však nelze považovat ani Žižkovu účast ve vojsku Sokola z Lamberka, velitele českých vojsk u Grunwaldu, odkud si měl Jan údajně přivést i nějaký „bituňk“ (kořist).

Když posléze Žižka koupil dům v Praze na Novém Městě, byl zřejmě opět v královských službách, nemůže se ani vyloučit, že se mohl stát velitelem stráží královny Žofie. Skutečností ale je, že navštěvoval kázání Mistra Jana Husa, jehož učení se odrazilo i v dalších Žižkových životních krocích a jeho nesporném duchovním obrození. Není to sice spolehlivě doloženo, ale je možné, že se zúčastnil i pražské defenestrace. Právě v onom období, kdy také zemřel král Václav IV., husitské hnutí sílí a začínají i první válečná střetnutí s jeho odpůrci. A Žižka, který se stal husitským vojevůdcem, ani jednu z následných bitev neprohrál. Zemřel roku 1424 u Příbyslavi; příčinou úmrtí podle historiků byla pravděpodobně otrava krve z prasklého vědu

a nikoliv mor, jak se často uvádělo.

V Muzeu Jana Žižky v jihočeském Trocnově najde návštěvník řadu zajímavostí a dokumentů, týkajících se nejen Žižkovy osoby, ale i husitství jako historické etapy našich zemí. Kromě exponátů a informačních panelů nabízí expozice i vzdělávací programy a speciálně zaměřené interaktivní hry. Letošní rozšíření představují ukázky zbraní, zapůjčených ze soukromého muzea husitství v Kutné Hoře. Vedle klasických kopí, mečů a sudlic jsou to i palice, okované cepy či dřevcové zbraně. A možná vás překvapí i novodobý portrét Jana Žižky, jehož autorem je Boris Buňka, který je rovněž tvůrcem zmiňované kutnohorské husitské expozice. V každém případě ani odborník, ani laik neodejde z této návštěvy zklamaný...

Hanka Hosnedlová

(s použitím materiálů Jihočeského muzea v Českých Budějovicích a životopisné brožury Miroslava Svobody „Jan Žižka z Trocnova, později z Kalicha“)

Setkání rodin CČSH

Srdečně vás zveme na víkendové setkání rodin CČSH v Krkonoších s programem pro děti i dospělé. Součástí bude celodenní výlet pro dospělé a starší děti s průvodcem, společné grilování, bohoslužba a aktivity pro děti. Setkání se uskuteční v penzionu Betlém v Janských Lázních v termínu 4.- 6. 10. 2019. Bližší informace spolu s přihláškou naleznete na stránkách www.betlempenzion.cz v záložce akce.

Za krajany do srbského Banátu

Pokračování ze str. 1

přípravě sloužil pro všechny přítomné bohoslužbu Slova. Zazněly texty 5. neděle po sv. Duchu. Uvědomil jsem si, jak aktuální pro toto setkání byla slova z evangelia – podobenství o milosrdném Samaritánu a odpovědi na otázku: „Kdo je můj bližní“ a komu já jsem bližním. Doprovodil jsem na klávesy píseň Bože, před tvou velebností.

Po bohoslužbě následoval koncert a milé setkání ve společenském domě s bohatým pohoštěním. A pak jsme rychle ujížděli do další obce – Kruševce s 1 000 obyvateli, z nichž třetina se hlásí k české národnosti. V místním kostele nás uvítala paní kostelnice, která při setkání jen tak sdělila: „Dnes nemohl přijet pan farář, a tak jsem si musela připravit bohoslužbu.“

Vše, co jsem zažil, pokládám za zázrak. V jedné obci všichni její obyvatelé na bohoslužbě, neordinovaní kazatelé, muž i žena, kteří pečují o duchovní život svých obcí.

Nabízí se otázka, zda je to možné i v našich podmínkách. Po koncertě v místním kostele sv. Václava jsme se setkali s krajany. Pan Kuželka, člen místní České besedy, pak před naším odjezdem nás navštívil v Bele Crkvi. Vyprávěl o životě v obci Kruševci, o tvrdé práci od svítání po západ slunce, o pěstování zemědělských komodit – pšenice, kukuřice, slunečnice, o péči o rozlehlé ovocné sady, o tom, že někteří senioři nemají vůbec důchod a že žijí jen z výsledek své práce, prodeje svých zemědělských produktů. V místě je málo práce, místní Srbové spoléhají na štědré sociální dávky státu, ale krajané pilně pracují a mladí odjíždějí za prací do České republiky, ale jsou bráni leckdy na hůl kvůli poplatkům, které musejí odvádět zprostředkovatelským agenturám. Krajané se starají o to, aby jejich potomci se naučili češtině, doma mluví česky a také přihlašují své děti do volitelného předmětu český jazyk, který aspoň jednu hodinu

týdně na základních školách vyučuje český učitel. Žijí čilým společenským životem, organizují místní krajanské festivaly, scházejí se při nejrůznějších příležitostech – dožínky, pouť, svátky, bály, narozeniny. Jejich středobodem je ale duchovní centrum obce – kostel. Pan Kuželka podal také svědectví o místní ekumeně. V Kruševci totiž vedle katolického kostela stojí pravoslavný chrám. „Víte, těch pravoslavných je málo. A tak ti, kteří až tak nespěchají po mši, zajdou i do pravoslavného kostela. Jejich věřících je málo, a tak přicházíme i my, abychom je povzbudili, aby nebyli malomyslní.“

Naše setkání s krajany nám přineslo nádherné poznání, že jsou to lidé stále velmi pracovití, udržující po mnoho generací mateřský jazyk předků, ctící naše kulturní tradice, českou píseň a především zděděnou a předávanou víru.

Zdeněk Kovalčík

Foto na str. 1: Věra Doušová

Vzpomínka na faráře Miroslava Buchara

Na 29. srpen 2019 připadá výročí nedožitého stých narození JUDr. Miroslava BUCHARA, faráře Církve československé husitské. Během svého života sloužil v náboženských obcích Rychnov nad Kněžnou, Hradec Králové a v Praze-Karlíně. Sestrám a bratrům, kteří ho ještě mají v paměti, děkujeme za vzpomínku. Rodina

Na snímku br. farář Buchar při vysluhování svátosti křtu

Zprávy

Ústřední rada vyhlašuje vyhledávací řízení na pozici přednosta I. odboru ÚÚR - naukového.

Kvalifikační předpoklady:

Aktivní členství v ČČSH

Kněžské svěcení

Doktorát z oboru teologie

Komunikační a organizační schopnosti

Předpokladem je uzavření služebního poměru na min. 0,5 úvazku.

Bližší informace poskytne sekretariát br. patriarchy.

Přihlášky s osobním životopisem a vyjádřením motivace a zájmu o tuto pozici je možné zasílat na adresu ustredni.rada@ccsh.cz do 31. srpna 2019.

Opera v pražské Šárce

Prvního září od 14. hodiny se uskuteční tradiční a velice populární Opera v Šárce. Letos uvidíte dílo, které W. A. Mozart složil právě pro Prahu - Don Giovanni. Místo konání je v původním přírodním divadle. V produkci Originálního hudebního divadla Praha uvidíte sólisty, orchestr, sbor a balet opery Národního divadla v Praze. Důležité je nezapomenout deky na sezenu a pro případ nepříznivé počasí pláštěnky. Vstup na operu je zdarma.

red

Diecézní rada Cirkvi československej husitskej v Slovenskej republike vypisuje výberové konanie na obsadenie pozície mladšieho

farára / farárky s rodinou bratislavskej náboženskej obce.

Požiadavky:

Úplné teologické vzdelanie - Husitská teologická fakulta. Ochota sa presťahovať do centra Bratislavy na Jozefskú 8, kde bude mať pridelený byt.

Prosíme o zaslanie skráteného životopisu na adresu ČČSH - DR, Konventná 11, Bratislava 811 03, Slovenská republika či e-mail: ccsh@stonline.sk

Každý záujemca bude pozvaný, aby vykonal kázanie pred bratislavskou NO, budú mu preplatené cestovné náklady.

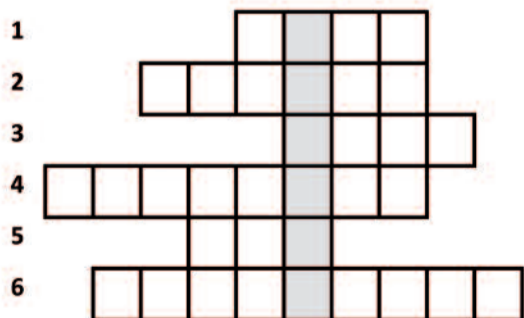
PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Uzdravení sehnuté ženy

Zkuste doplnit chybějící slova do doplňovačky a vyjde vám, který den k popsané události došlo (L 13,10-17).

Jednou učil Ježíš v synagoze a přišla tam žena, která byla již osmnáct (5) stižena nemocí - musela chodit úplně sehnutá a vůbec se nemohla narovnat. Když ji uviděl Ježíš, vložil na ni své ruce a zbavil ji její (2). Ona se ihned vzpřimila a chválila (3). Představený (4) se však pohoršoval, že Ježíš (6) v den odpočinku. Ježíš na to řekl: „Vždyť i své voly a (1) vodíte v den odpočinku napájet!“

(Řešení z minulého čísla: Mějte připraveny své lampy).

Jana Krajčířiková

Festival vědy

Ve středu 4. 9. 2019 se uskuteční další ročník Festivalu vědy, který již před šesti lety vznikl jako společný projekt akademických i volnočasových institucí a vysokých škol. Téma pro letošní rok je „Věda v profesích“.

Festival se bude konat na travnaté ploše u Vítězného náměstí v Praze 6 a v rámci celé Technické ulice. Na místě bude připravena největší laboratoř pod širým nebem, praktické vědecké ukázky a pokusy, soutěže i kvízy. Především se však poukáže na rozmanitost vědy a její praktické využití v rámci každodenního života.

Více informací naleznete na stránkách www.festival-vedy.cz. red

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 26. 8. 2019, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

úterý 27. 8. 2019, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 28. 8. 2019, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. VAN BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

středa 28. 8. 2019, 20.00
CONSORTIUM PRAGENSE ORCHESTRA
Yvona Škvárová – mezzosoprán
Miroslav Laštovka – trubka
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, N. PAGANINI

čtvrtek 29. 8. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 30. 8. 2019, 17.00
Josef Kšica – varhany
Tomáš Jindra – bas
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, G. VERDI

pátek 30. 8. 2019, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

sobota 31. 8. 2019, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 31. 8. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
soubor historických nástrojů
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 1. 9. 2019, 17.00
PRAGUE WIND QUINTET
Jan Machat – flétna
Jurij Likin – hoboj
Vlastimil Mareš – klarinet
Miloš Wichterle – fagot
Jan Vobořil – lesní roh
W. A. MOZART, L. VAN BEETHOVEN, G. BIZET, J. HAYDN

neděle 1. 9. 2019, 20.00
CAMERATA PRAGENSIS ORCHESTRA
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, W. A. MOZART

Změna programu vyhrazena.

Generální oprava pouličních hodin v Brně

V červnu 2019 proběhla za podpory statutárního města Brna generální oprava pouličních hodin na rohu ulic České a Joštovy.

Brněnská diecéze Cirkve československé husitské obdržela od města Brna dotaci ve výši 41 761 Kč. Po opravě byla na hodiny přidána i bronzová soška Adama Čekače od brněnského sochaře Václava Kostohryze.

M.K.

Z ekumeny

STUDIE: POLOVINA AMERICKÝCH KATOLÍKŮ TVRDÍ, ŽE EUCHARISTIE JE JENOM SYMBOLICKÁ

ŘÍM – Výsledky nového průzkumu Pew Research ukázaly, že přesně 50 procent katolíků ve Spojených státech správně odpovědělo na otázku týkající se učení katolické církve o transsubstanciaci – víře v to, že během mše se chléb a víno stávají skutečným tělem a krví Ježíše Krista.

Druhá polovina katolíků nesprávně tvrdí, že katolická církev učí, že chléb a víno jsou jen symboly Kristova těla a krve, a studie zjistila, že malé procento si není jisté. Podle portálu Crux více než polovina prokázala znalost katolického pojetí očištění jako místa, kam jdou duše, než dosáhnou nebe. Pouze 71 procent katolíků odpovědělo na otázku ohledně očištění správně. To číslo však výrazně převažuje nad počtem katolíků, kteří prokázali správné chápání učení katolické církve o eucharistii.

Nové výsledky průzkumu byly zveřejněny v úterý 23. července výzkumným střediskem Pew Research Center, americkým think tankem, který měřil znalosti Američanů o víře a tradicích hlavních světových náboženství.

Online průzkum, během kterého odpovědělo 10 971 lidí, proběhl 4. – 19. února. Dotazník se skládal ze 32 otázek, z toho 14 bylo o Bibli a křesťanství, 13 o jiných světových náboženstvích. Letošní průzkum je druhou studií Pew Research analyzující americké znalosti o náboženství po úvodním průzkumu v roce 2010. Američtí evangelikálové ukázali nejlepší znalost Bible a křesťanství, následovali mormoni, zatímco Židé se dostali na přední místo v poznání jiných světových náboženství.

Celý problém, proč protestanti a někteří katolíci zpochybňují přítomnost Krista v eucharistii, podle kněze Dwighta Longeneckera sahá do 14. století.

„Teologii reformátorů ovlivnil nominalismus Williama Ockhama (1285–1347), který zpochybnil existenci metafyzických realit ve prospěch vnímané reality hmotného světa. Zkrátka: je to jen symbol,“ napsal pro Catholic Herald. Průzkum podle Longeneckera odhalil velký rozkol v církvi „mezi dvěma naprosto protichůdnými chápáními křesťanství.“

„Moderní materialista věří, že křesťanství je lidský vynález, který je produktem určitého historického období a kultury. Jako takový se může nejen změnit, ale musí se měnit podle času a kultury, ve které se nachází. Jinými slovy, křesťanství je relativní náboženství,“ poznamenal americký kněz.

„Druhý pohled je nadpřirozený. Křesťanská víra pro něj není relativní; je zjevená Bohem,“ dodal.

Dle www.krestandnes.cz

Autor kresby: Tomáš Altman

